

Lesninger 27. søndag i det alminnelige kirkeår (år B)

1. lesning 1 Mos 2,18–24 *Og de to skal være ett*

Herren Gud sa:

«Det er ikke godt for mannen å være alene. Jeg vil gi ham en hjelper som er hans like.»

Og Herren Gud tok jord og formet alle dyrene på marken og alle fuglene under himmelen. Og han førte dem til mannen for å se hva han ville kalle dem. Det navnet mannen gav hver levende skapning, det skulle den ha. Så satte mannen navn på alt feet, alle fuglene under himmelen og alle ville dyr i marken. Men for seg selv fant mannen ingen hjelper som var hans like.

Så lot Herren Gud en dyp søvn komme over mannen. Og mens han sov, tok han et av hans ribben og fylte igjen med kjøtt. Av det ribbenet Herren Gud hadde tatt fra mannen, bygget han en kvinne og førte henne bort til ham.

Da sa mannen: «Denne gang er det ben av mine ben og kjøtt av mitt kjøtt. Hun skal kalles kvinne, for av mannen er hun tatt.» Derfor skal mannen forlate sin far og mor og holde seg til sin hustru, og de to skal være ett.

Responsoriesalme Sal 128 (127),1–2. 3. 4–5. 6

Omkved: Salig den som frykter Herren, som vandrer på hans veier.

Salig den som frykter Herren,
som vandrer på hans veier.
Frukten av dine henders arbeid skal du nyte,
lykkelig er du, det går deg vel.

Din hustru er lik en fruktbar vinstokk
inne i ditt hus.
Dine barn er som oljekvister
omkring ditt bord.

Se, slik blir den mann velsignet
som frykter Herren.
Herren velsigne deg fra Sion,
la deg få skue Jerusalems lykke alle dine dager!

Herren la deg se dine sønners sønner.
Fred over Israel!

2. lesning Hebr 2,9–11

Den som helliger og de som blir helliget, har alle ett og samme opphav

Brødre, vi ser Jesus, han som «for en liten stund er gjort ringere enn englene», kronet med ære og herlighet, fordi han led døden; det vil si at hans død ved Guds nåde er ment å komme alle mennesker til gode.

Han som er alle tings opphav og mål, ville jo føre store skarer av barn frem til sin herlighet; så gjorde han også rett i å la deres frelses høvding gå gjennom lidelser frem til fullendelse. Den som helliger og de som blir helliget, har alle ett og samme opphav; derfor skammer han seg heller ikke ved å kalle dem brødre.

Halleluja 1 Joh 4,12

Halleluja.

Dersom vi elsker hverandre, da bor Gud i oss, og hans kjærlighet blir fullendt i oss.

Halleluja.

Evangelium Mark 10,2–16

Det som Gud har sammenføyd, det har mennesket ikke lov til å adskille

På den tid kommer det noen fariseere som vil sette Jesus på prøve, og spør: «Har en mann lov til å skille seg fra sin hustru?»

Han svarer: «Hva har Moses bestemt angående dette?»

De sier: «Moses tillater mannen å sette opp en skilsmisseerklæring, og sende henne fra seg.»

Jesus sier da: «For deres opprørske hjerters skyld satte Moses denne bestemmelsen. Men i skapningens opphav 'gjorde han dem til mann og kvinne', og 'derfor skal mannen forlate sin far og mor, og de to skal bli ett legeme'. Altså er det ikke lenger to, men ett legeme. Og det som Gud da har sammenføyd, det har mennesket ikke lov til å adskille.»

Senere, da de var kommet i hus, tok disiplene opp spørsmålet igjen. Han sier da: «En mann som skiller seg fra sin hustru og gifter seg med en annen, begår ekteskapsbrudd overfor den første. Og det samme gjelder en kvinne: Skiller hun seg fra sin mann og gifter seg med en annen, er det også ekteskapsbrudd.»

Folk bar frem små barn til ham for at han skulle røre ved dem. Men disiplene avviste dem barskt. Da Jesus så det, ble han harm og sa til disiplene: «La barna komme til meg, og vis dem ikke bort. For Guds rike tilhører nettopp slike som dem. Ja, det sier jeg dere, at den som ikke tar imot Guds rike som et lite barn, han kommer ikke dit inn.»

Så tok han dem inn til seg, la hendene på dem og velsignet dem.